

Выходить во Львовѣ ще Вторній, Четверга и Суботы въ рокъ рускіхъ святыхъ о 4-й год. попол. Литер. додатокъ къ флоту наимен. пособій" выходитъ по 2 почат. аркушъ кожного 15-го и по 100-м для кожного мѣсяця. Редакція, администрація и експедиція подъ Ч. 44 улица Галицка. Всѣ листы, посыпки и рекламаціи належить пересыпти подъ адресомъ: редакція и администрація "Дѣла" Ч. 44 ул. Галицка. Рукописи не возвращаются только на попредніе восторжес. Подлинное число стоитъ 12 кр. а. в. Оголошенія принимаютъ по цѣлѣ 6 кр. а. в. бѣдь одновѣтчики початкѣ. Рекламаціи неопечатаній вѣльши отъ порта. Предплату наложитъ пересыпти еранко (наилучше почтовыми переказами) до: Администраціи часописа "Дѣло" ул. Галицка, Ч. 44.

ВІІ. Читательствъ въ Россіи просимо мати на уважѣ, що въ вимовѣ *п=ji*, *б=и*, *и=(въ серединѣ и на концѣ слівъ)=ы*, *и* (на початку слівъ и по самогласныхъ) = *i*, *б* (на початку слівъ) = *vi*.

Просимо ПТ. предплатниковъ, котріи залигають съ предплатою, о виробнаніи рестанцій.

По выборахъ.

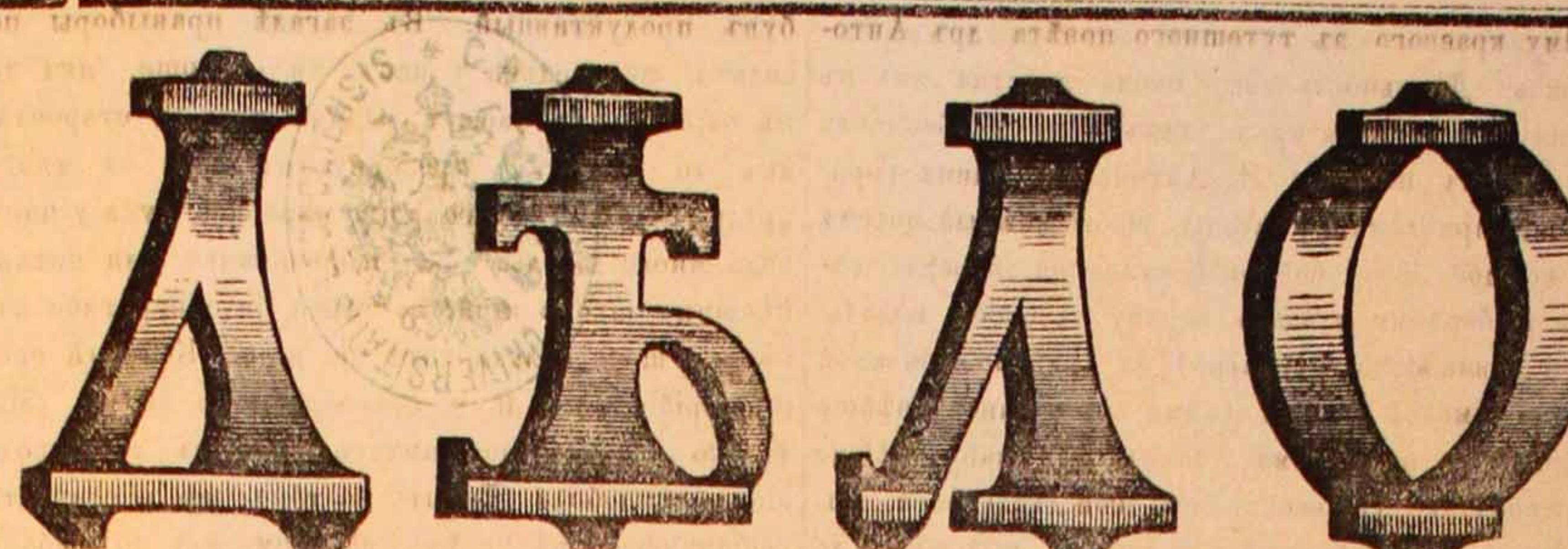
V.

Не тяжко догадатись, що справозданія зъ выборовъ до сойму, мѣщани въ нашій часописи, мусить будити въ серцяхъ правдивыхъ патріотівъ-священиківъ рускихъ чувство глубокої скорби, коли майже въ кождомъ другомъ справозданію дочитаються, що одною зъ причинъ упадку сего або того руского кандидата була або загальна байдужність окрестного руского духовенства, або зрада народної справи черезъ поодинокихъ священиківъ, докуда зрада навѣть останційна. Ми вповівъ розуміємъ і спільно отчущаємъ скорбь нашихъ духовнихъ патріотівъ.

Що справоздалітъ наші — чи то святії, чи и духовній лица — кладуть великий написи въ своихъ справозданіяхъ на поведеніе руского священства при выборахъ, — се не дивиця. Се доказує, що священство наше все еще узнає у насъ великою, головною силою нашої інтелігенції, що при всенародній якій акції на него всѣ звертають свої очі і смотрять, куди оно само пде и веде за собою народъ... Священство предсѣ становить найчисленнійшу складову частину нашої інтелігенції и въ порівнянні найбільше еще независиму; оно безпосередній стыкається съ народомъ и може мати на него великий впливъ моральний; оно паконець має за собою и хороши традицію безпосереднього проводу народу въ дѣлахъ загальню народныхъ, до якихъ мы въ першій лиції зачисляемъ всякий выборы. Се значеніе нашого священства поднесли мы буди въ нашій часописи передъ выборами, намѣраючи тымъ зъ одної сторони пригадати нашимъ священикамъ ихъ покликанье и святій обовязокъ народний, а зъ другої сторони указати народові, що духовенство руске въ справахъ політично-народнихъ все ишло доси дорогою правою и бажаю добра для руского народу и матери-Руси.

Організація суспільної працѣ Русинівъ.
(Присвячено другому вчнч народному.)
(Даліше.)

Коли Галицко-руска Матиця збилаась въ дороги, витиченої ви I. вѣтвідомъ рускихъ учнчихъ и понехала выдавать книжочки для народу въ рдномъ їго языцѣ, вродилася мѣжъ рускими академіками во Львовѣ гадка основана нового товариства, котре вялобоїся новими, сильжими силами до переведенія задачъ, яку понехала Матиця. Дня 8 грудня 1868 р. 72 академіківъ и бльшанайць старшихъ Русинівъ звались товариство "Проеѣтъ", щобъ выдавати книжки рускі для інтелігенції, учебники рускі для школъ середніхъ, особливо же популярній книжочки для мѣщанъ и селянъ. Мимо заслуги поговорить лихихъ людей, мимо всіхъ прерпій, розвивалася "Проеѣтъ" поволи, та певнимъ ходомъ, и съ кождымъ рокомъ єднала себѣ що-разъ бльшіе членівъ и прихильниківъ. Отъ засновання ажъ до тепер видала "Проеѣтъ" 73 книжочки для народу, 17 учебниківъ для школъ и 15 брошуръ та дробнихъ писемъ, а черезъ 3 роки видала часопись популярну "Писмо въ Проеѣтъ". Книжочки популярній видали майже въ 300.000 примѣрникахъ, зъ которыхъ $\frac{2}{3}$ розділялося мѣжъ народомъ. Крѣмъ того ширша "Проеѣтъ" мѣжъ народомъ та інтелігенцію такожъ іншій видання галицькі та українські, котрій або закупили або даромъ дѣсталася. Коли въ двохъ першихъ лѣтахъ "Проеѣтъ" мала ледво 160 членівъ, число ихъ змагалось съ кождымъ рокомъ, такжъ що нинѣ числити около 1500 членівъ; має она 5 філій и звичай

Предплатна "Дѣло" для Америки: Для Господи:	
на цѣлый рокъ	12 кр. на цѣлый рокъ 12 руб.
на пѣв року	6 кр. на пѣв року 6 руб.
на четверт року	3 кр. на четверт року 3 руб.
отъ дод. "Бібліотеки":	отъ дод. Бібліотеки:
на цѣлый рокъ	16 кр. на цѣлый рокъ 16 руб.
на пѣв року	8 кр. на пѣв року 8 руб.
на четверт року	4 кр. на четверт року 4 руб.
на самъ додатокъ:	на самъ додатокъ:
на цѣлый рокъ кр. 5—	на цѣлый рокъ 5 руб.
на пѣв року кр. 250	на пѣв року 250 руб.
на четверт року кр. 125	на четверт року 125 руб.
Для Заграницу, окрімъ Россіи:	
на цѣлый рокъ	15 кр.
на пѣв року	7-50 кр.
на четверт року	8-75 кр.
отъ дод. "Бібліотеки":	отъ дод. Бібліотеки:
на цѣлый рокъ 19 кр.	на цѣлый рокъ 6 кр.

Зъ справозданьи выборчихъ — якъ скано — бачимъ, що не всюда и не все священство наше поступило собѣ такъ, якъ сего домагалось его послаництво и становище середъ народа. Виявилисѧ навѣть такі разичи факти, що деякій люд, котрій доси все велі передъ мѣжъ священствомъ и народомъ въ окрестності, котрій присвѣчували всѣмъ приємомъ достоинства священика-народолюбца, — при сихъ выборахъ наразъ отступили дѣла справи народної и не то що линь сталися нѣмими свѣдками нерѣбної въ силы и впливъ борбы выборчої, але — пожалася Боже — ставали навѣть по сторонѣ сильнѣшого противника противъ своїхъ слабосильныхъ братівъ и — казавши словами Шевченка, "помагали Матері катувати"... Виявилисѧ такі случаї, що мужъ посивѣвши въ праці для церкви и народа и дѣлавши богато давнійше на народний пивѣ, — теперъ, коли рускій центральний комітетъ съ повинною довѣріемъ іменувавши ихъ своями мужами довѣрівъ, — они не то що недовершили вложеного на нихъ обовязку, але еще и зрадили народне сподвигненіе. Съ повинною правомъ "зрадою" можемъ памятнити поступокъ мужа довѣрія, котрій задав личинъ користей чи зъобовязань або попиравъ кандидата жидовско-польського комітету, або еще и на него голосувавъ, а до послѣдніхъ хвилъ удержувавъ рускій комітетъ въ томъ пересвѣдченію, що бинь веде дѣло выборче въ користь руского кандидата. Се вже показує, що "мы дуже хорї". Зъ тяжкою тої хороброї треба намъ чимъ скорше вилѣгтисѧ. Не тяжко зробити діагнозу тої небезпечної хороби. Складаються на ю: користою любіє (презента чи для себе чи для своїхъ), честію любіє (каріера и бажаніе звязей съ аристократами) и байдужність для народныхъ справъ. Всѣ ті симптоми хоробы суть кожда про себе пебезпечні, але не — не улѣчимі.

Щобъ вилоренилось користолюбіе мѣжъ нашимъ священствомъ, — потребно все и всюда плакати взаимну любовь и братерство; всѣ наші священики суть братами по Христѣ и народу, и такими повинні себе почувати. А лихій то "брать", що за голосувань на польського кандидата самъ або его рдний высадяє "брата" зъ доброго пристанища, а самій его посадить. — Щобъ выко-

ренити честію любіє, треба намъ все памятати, що мы настѣрѣ народа-хлопа, и що повинні бути его небѣгучною частиною, а навѣть его слугами по наукѣ Христовѣ. Аристократія переживає свой вѣкъ — и мы Русини, правду скказати, хоччи и хотіли, не віддергимо ролѣ аристократівъ; мы вже зъ натури, хвали Богу, демократи. Чимъ разъ близіше той часъ, — мы чуємъ его ходъ, — що маси народу, въ томъ числѣ и нашъ народъ, прійдуть до належного имъ становища въ рѣшанію о власній своїй долі... Для того наконецъ наше священство повинно вилоренити мѣжъ собою байдужність для справъ народнихъ. Доля его звязана тѣсно съ долею народа: коли нашому народові буде добре, — буде добре и его священству; права, якихъ добъєся народъ, — будуть и его правами. Мы бачимо, що народъ нашъ що-разъ бльшіе прозрѣває, приходить до самопознання. Поведеніе нашихъ селянъ при выборахъ въ Жовковѣ, Гусатинѣ, Підгайцахъ и еще въ деякіхъ округахъ показують намъ тое дуже наглядно, — и мы вѣримъ, що незабавомъ въ цѣломъ нашому краю таїтъ буде. Ми бльшіе тѣшились успѣхомъ въ колькохъ тыхъ округахъ, где народъ самовѣдомо вибрає собою рускими канідатами, якъ смутимо упадкомъ нашимъ въ численнихъ округахъ задля надъужити противниківъ. Коли жъ народъ прозрѣває, то інтелигенція наша повинна, если вже не вестипередъ, то бодай ити разомъ съ народомъ, щобъ не лишитися съ часомъ позаду народа!... Великій грѣхъ держатись въ справахъ народнихъ засады "по менѣ нехай и трава не росте", — мы всѣ, а въ томъ числѣ и наше священство повинній працювати для грядущихъ поколінь нашихъ и народнихъ, и свято вѣрити въ успѣхъ своеї працї. Инакше не дойдемо до завѣтиції!

Справозданія зъ выборовъ до Сойму.

Выборъ въ Бродахъ. Заразъ по переведенію правъ выборовъ всюда заявляють п. комисарь правъ-борцівъ, щобъ дні 23 мая передъ полуночю лижно явилися въ старостѣ по легитимаційній карти. Такъ і сталося. П. староста кликавъ кождого выборця поодиноко и що съ нимъ балакавъ, кождий легко догадався. Гдеякимъ неявившимся выборцамъ розніється карты посланецъ до дому. Тымчасомъ жиди и всікі фактори ходили по се-

дней, котрій своїми здѣбностями и науковою можуть чимало принести до успѣшного розвою нашихъ інституцій; поручъ съ професоромъ може засѣдати и працювати его слухачъ, поручъ съ адвокатомъ его концізантъ, и т. д. Въ святинѣ народної працї є просвѣтній повинній всѣ спільно трудатися безъ рдницївъ на вѣкъ и становище. Приданьи новихъ, сильжихъ силъ допоможе вилѣлови завести бльшу правильність въ выдаванію книжочекъ, бо хочъ товариство не обовязане до певныхъ речинцівъ, а всежъ буде хосенійше, коли чиї книжочки выходили меншеннѣйше що дзв. мѣсцѣвъ. Застой сей, котрому належало бъ зарадити на будуще, проявляється іменно, коли новий вилѣль обдѣме дѣло въ свої руки.

Приданьи свѣжихъ молодихъ силъ позволило бъ товариству уряджувати публичній бѣтчи, понеханій отъ якогось часу. Не будемо тутъ довго розводитися надъ потребою такихъ бѣтчиківъ, бо кождий Русинъ доволъ оціняє велику вагу ихъ. "Проеѣтъ" именно повинній віднятися сеїм задачѣ, вйтити въ порозуміння съ найспособнѣйшими прелегентами рдниками предметомъ, пригодніхъ для нашихъ мѣщанъ и селянъ, и уряджувати такі бѣтчи, не толькож у Львовѣ, але бдай по головнѣйшихъ мѣстахъ на провинції, где за проводомъ рускої інтелігенції могли бъ громадитися мѣщане і околичній селяніє. Се нехай будуть наші широ-народні школы доповненії.

Олегъ.

Однакъ бажаючи ще красного розвѣту, ще бльшого успѣху "Проеѣтъ" мѣжъ народомъ рускимъ, хочемо звернути байдуність товариства на гдєякі обставини, котрія стають то му перепоню. Одною въ найголовнѣйшихъ прерпонъ живѣйшої дѣяльности товариства есть послія нашої думки обтяжене вилѣловихъ. Се именно вилорить отъ того, що майже таї самі люди, котрія застѣдають у вилѣль "Проеѣтъ", суть заразомъ и вилѣловими "Рускої Бесѣди", "Товариства им. Шевченка", "Комісії для рускихъ учнчиковъ", люд, котрій крѣмъ своїхъ заводовихъ занятій мають ще інші побітній працї. Въ першіхъ лѣтахъ "Проеїтъ" вилѣль не мавъ толькож роботи, якъ тепер, коли вже поладжене самихъ адміністраційнихъ справъ вимагавъ правильніо кождого тиждня колько-годинного вѣддання. Давнійше кружокъ рускої інтелігенції львовской бувъ незначній, таї що справдѣ одній и таї самі въ конечності мусіли входити до вилѣловихъ колькохъ товариствъ нараху. Нынѣ однакож обставини змѣнилися, а если не хочемо, щобъ наші молодій товариства такї змѣнилися, якъ то мы попередніо показали на давнійшихъ нашихъ товариствахъ та інституціяхъ, то треба конечно вітступити отъ тої методи. Чайже найдея доволъ молодихъ силъ же рускими академіками и молодіжею, що по-кончикала науки и вступила до публичніхъ заводівъ. Знаємо лично деякіхъ молодихъ лю-

не почервонѣши павѣть, выголосивъ якъ найвыразнѣше: „Wielmožny Pan hr. Stanislaw Badeni!“ Всѣ оставили, лишь вороги вельми возрадувались... За хвильку приступае выборець-селянинъ. Его обскакаютъ якіе жиды и посыпки передъ самыми столомъ: одинъ въ одно ухо, другій въ друге, два зъ заду шепчутъ: „Pan hr. Badeni“. П. староста при столѣ въ повнѣмъ униформѣ стшадло мѣрять остро отъ нѣгъ до головы кождого выборца, а выдѣлъ повѣтowego in сопрѣре уставившися въ дверехъ прележачою комнаты и собѣ листруе... Бѣдный выборець мнеся, мовь лонухъ на жарѣ, ажъ вконецъ неспокойнымъ голосомъ таки повторяе „панъ грабя Баден!“.. Рускій выборцѣ почали протестувати противъ подшептѣвъ жидовъ и просили старосту, чтобы отогнавъ жидовъ отъ стола, але п. староста сказавъ: „Každemu wolno tu stać, kto jest wyborca!“ — „Най стоять, але най не подподаются!“ — „Cicho!“ крикнувъ староста и все ишло дальше своимъ ходомъ. Выборцѣ другій разъ запротестували, а п. староста зновъ „Cicho!“ Протестъ не умовкавъ, а п. староста задзвонивъ и каже: „Radby ja wiedzieć, którego to się ze mna kłoci! Pokażcie go tutaj! Троха притихло и робило все дальше, якъ перше, съ тою р旤ницею, що коли выборець на жидовской подшептѣ повторивъ: Baden, Badanec, Badyniuk, Budyniak, Badynyszyn, — то п. староста кричавъ на жида „Cicho“, — а жидъ хитро смѣялся. Твердихъ Русиновъ отпыхали жиды отъ улички, заводчи съ ними голосну колотицю. Перші села, котрій отдали смѣло голосъ на о. Сѣрка, були: Берлинъ (зъ выборцѣ), Бѣлявцѣ и Бодуры; тутъ голосувавъ съ повною новагою на руского кандидата съ своими выборцами о. Юліанъ Мандичевскій. По тыхъ селахъ почало вже переплѣтатися. Выборцѣ зъ Лопатиници съ вынятками, а зъ Радеховщины безъ вынятку голосували на гр. Баден; выборцѣ же зъ Бродщини, именно: Фольварчане, Дытковчане, Лешнѣвцѣ, Коробвцѣ и др. ишли за голосомъ совѣсти и за поученiemъ своихъ душнастрыївъ. До немногихъ зрадникѣвъ повѣта бродскаго належать Язловчане, котрій выбрали себѣ выборцемъ кс. викарого зъ Бродовъ; Конюшчане, не только зрадили, але и осмѣшились, бо вйтъ ковюшковскій, приступивши до голосовання не сказавъ имени кандидата, але описавъ его: „Я голосую на того пана, що т. п. староста казали намъ на него голосувати“; дальше Шицьровцѣ, и др. При голосованію зъ Лопатиници и Радеховщины зявившися страшныи упадокъ якъ народа, такъ и его проводникѣвъ. Священики съ малими вынятками поховалися; тыхъ, що то славленій бувають великими патріотами, не було видно...

По 12 год. обвѣстивъ п. староста, що выбраний посломъ гр. Стан. Баден. Протягнувся страшно переразливый крикъ „wiwaj!“ и до руку подобне „Многая лѣта“. Гр. Баден подякувавъ за выборъ „prawie jednoglosny?“.莫jem stataniem będzie, aby na przyszlosc juž był jednoglosnie wybrany, a po dwu latach zwołam moich zasnych wyborców i złożę moją dzialalność sejlową w ich ręce“. Банда, зложенна зъ 9 жи-дѣтъ, заграла: „Jeszcze Polska nie zginęła“ — и всѣ „Бадинюки“ (такъ называли честній выборцѣ зрадникѣвъ) пшли до гостиниць. У Гота при львовской улицѣ выдано 300 обѣдівъ и 19 бочокъ пива, а „Pod białą gwiazdą“ 200 обѣдівъ и 11 бочокъ пива — по при горбюку, цигара, и т. п.; кождый євъ и пивъ до несхочу. По обѣдѣ около 50 „Бадинюковъ“ вже добре подпитихъ прійшли до готелю обѣчъ почты подякувати п. графви — и засічвали ему „Многая лѣта“, котре було дуже недадне, але за те довгє. Потомъ заграла banda „mazurka“ и почали „wdzięczni Rusini“ подскакувати. Честній выборцѣ съ сожалѣньемъ глядѣли на соблазнъ и казали: „Скачутъ Бадинюки — якъ быки“. Потомъ зновъ почали спѣвати „Многая лѣта“, — ажъ поки не заграла музика „Marsz!“ — Въ готелю лишилась на пирѣ сама интелигенція съ графами, старостою и гр. посломъ. Пито „za zdrowie“ нового посла, говорились промовы, кричались брава, — словомъ, святкувалася побѣда Польщѣ надъ Русею підъ самою границею Россіи.

Выборъ въ Турцѣ. При выборѣ посла до сому за повѣтъ выборчій Турка-Борыня Русинъ упавъ. Зъ урнъ выборчои не вийшовъ дръ Антоневичъ, але Wladyslaw Loziński, редакторъ „Gazety Lwowskiej“. Такъ обвѣстили телеграммы и такій результатъ мавбы показатися зъ дотичныхъ актобъ выборчихъ. Давна рѣчь! Повѣтъ Турка-Борыня заселений майже виключно Русинами, бо на 40.000 мешканцѣвъ есть населення 39.000 Русиновъ гр. к. обряду, а решта Жиды, Німцѣ и Поляки. Послѣдної уплинувшої каденції въ сесії соймової выбраний бути посломъ до

сому краєвого зъ тутешнаго повѣта дръ Антоневичъ. Дѣяльностъ того посла звѣстна якъ въ загалѣ въ нашомъ краю, такъ и въ особенности въ нашомъ повѣтѣ. П. Антоневичъ одинъ горячайший приклонникъ засады, що кождый посолъ по кождїй сесії соймової ставився передъ своимъ выборцями и давъ справу зъ свои посолскими дѣяльності, — стававъ на дѣлѣ по сконченной сесії соймової передъ своими якъ найчисленнѣшими зборами выборцами, здає якъ найточнѣшими спровозданьемъ зъ свои посолскими дѣяльності, выяснивъ якъ найкрасше важність выборовъ до сому, представивъ вѣрно складъ того сому и становиско, репрезентовале послами, выбраными зъ сельской курії, — все тое представивъ дръ Антоневичъ своимъ выборцамъ якъ пайлучше. Выборцѣ въ своїмъ часѣ выслушали спровозданьемъ посолскіе дра Антоневича дуже цѣкаво, объявили ему вотумъ повного довѣрія и всѣ одноголосно предложили ему мандатъ посолскій до сому краевого во Львовѣ за повѣтъ Турка-Борыня въ томъ увѣреню, що нѣкто іншій въ сому нашъ повѣтъ лучше въ кождомъ отношеніи заступати не буде, якъ дръ Антоневичъ. Въ своїмъ часѣсталося після волѣ всѣхъ жителівъ Русиновъ повѣту выборчого Турка-Борыня, п. центральний комитетъ рускій поставивъ дра Антоневича кандидатомъ. Комитетъ жидовско-шляхоцкій во Львовѣ ставиле зъ свои стороны на кандидата за нашъ повѣтъ п. Вл. Лозинського. Той кандидатъ пріѣздить першій разъ въ житю въ наші гори, где анѣ бѣ нѣкого не знає, анѣ его нѣкто не видѣвъ и нѣчого о нѣмъ не чувъ, заїздить до п. почтаря Брыса, убирався елегантко и представляється въ забудованю п. староста всѣмъ п. к. урядникамъ якъ кандидатъ, благає ихъ о „prorogie“ — а на заявленіе одного зъ п. к. урядниковъ, що добре зробивъ, еслибы представився выборцамъ-селянамъ, отшовѣдае отверто и лагодно. „Ta ja nikogo a nikogo nie znam — i tylko na prorogie panów licę“. По томъ всѣмъ за колька годинъ бѣїздитъ п. Лозинський до Львова и сидить себѣ спокойно. — Надходить день 29 мая, день выбору посла, и о чудо! якъ зъ актобъ выборчихъ догадатися можна, чи радше догадатися треба, — голосує 122 выборцѣвъ и зъ тыхъ падає 86 на п. Лозинського, лиши 30 на дра Антоневича, а 6 голосовъ має бути нѣбѣ неважнихъ. Дѣйстно чудо надъ чудами! То здається, не одинъ зъ П. Т. читателівъ, узнавши о результатѣ выбору въ повѣтѣ Турка-Борыня викнувъ: „Ta co za dwo stalo się w tom turczańskim powiecie? Ta co tam Russini zrobili?“ На тое здивованье, цѣлкомъ оправдане, скажемъ: 29 л. мая въ Турцѣ не бути выборъ посла, а только була песлыхана бурда підъ покриваломъ нѣбѣ якоись акціи выборчои и зъ тои бурды вийшовъ п. Лозинський на посла. Но що цѣлкомъ безпарціально, безъ всякого упередженія судити, треба Вамъ цѣкавій П. Т. читателівъ о всѣмъ подробно и вѣрибесенько знати, а напередъ заявляю, що еслибы кто доказавъ писателеви сеї докази, що написавъ щось на крыху бѣї правди отдаленого, то бѣ нѣ пріїмає добровольно перенести всяку кару.

Інтродукція до що ино минувшої комедіи чи трагедії выборчої, — якъ кому угодно, най такъ называє, — якъ всюди, такъ и въ повѣтѣ Турка-Борыня почалася выборомъ выборчевъ Грѣхомъ булобы гвалту кричати, що выборы выборчевъ по селахъ въ окрузѣ нашомъ отбулисѧ такъ дуже несправедливо, якъ то було въ іншихъ повѣтахъ. Божъ то бѣда и съ гдяжими Русинами, якъ ихъ нападе яка кортачка, якъ имъ забагнає печеного леду — захочеся нїнѣ справедливого и совѣстного переведеніе правыборовъ... Але якъ той латинникъ каже: est modus in rebus. Якъ кто має иса, то якъ его не припине, наїз заложить каганець... Коли пріїшовъ отновѣтний часъ, розѣхались зъ Турки майже всѣ урядники політичні по повѣтѣ для переведеніе правыборовъ, — розумѣється, пропорціально до позицій. Въ уперти села, где и бесѣди нема о накрученню змѣю политичнаго хлощокого и поївскогого на пануючу моду, тамъ побѣхали нѣбѣ слабші силы; а противно, въ тій села, где еще можнабы и где еще удалосьбы до якогосі часу въ мутнѣй водѣ рибу ловити, — тамъ побѣхала бѣльша шаржа. Много громадъ резервувавъ себѣ самъ п. староста. Въ тыхъ селахъ, где люде чують, що оли — и знаютъ чи они дѣти, тамъ п. комисары volens-nolens перевѣтъ выборы цѣлкомъ правило, бо іншого выходу не було. Попоївъ съ великою делицією квасного молока, укусивъ ощипка нашого, обтеръ губу тай побѣхавъ дальше. Где зновъ стадо безъ пастира, где священикъ таке має понять о выборахъ, якъ темний селянинъ, и на оборотъ, где темний селянинъ таки давитися на выборы якъ священикъ съ по-людами, тамъ вже спрѣти комисарокій бѣльше

бути продуктивній. Въ загалѣ правыборы по селахъ переведено у насъ не согрѣше, якъ то въ нынѣшніхъ часахъ. Одинъ хиба п. староста, якъ то кажуть, зарезервувавъ себѣ за много „przywileje“. Тамтого року наробыла була у насъ вода много шкоды. За отшкодованіе для потерпѣвшихъ школу прійшло такои безповоротно запомоги що колька сотъ зр. а. в. Коли ти грошъ прійшли до ц. к. староства, не знає. Ми только знаємо, що тамтого року въ лѣтѣ вода школы наробыла. Досить на томъ, що п. староста выбираючися въ повѣтъ якъ комисаръ до выбору выборчевъ держався приповѣдки нѣмецкої: „helfe, was helfen kann“, взявлъ до свои калитки и тыхъ колька сотокъ, що разомъ при однѣмъ заходѣ т. е. при переведеніе правыборовъ и безповоротну запомогу удѣляти. Може п. староста и не знає теперъ, якъ въ повѣтѣ люде себѣ говорятъ. Многи кажуть: та бо десь при тыхъ выборахъ всѣ роздають грошъ: п. староста, жиды, піднанки, и всяка дрань. Такъ давъ п. староста въ Задѣльску 30 зр. запомоги, въ Высоцку въжніомъ 50 зр., въ Матъковѣ 40 зр. Выборцѣ зъ тыхъ сель голосували за Лозинськимъ. А въ Задѣльску при выборахъ выборчевъ упереджавъ п. староста п. Исидора Пасѣчинського такъ щиро по приятельски: „Ja nie radzę przy wyborach być, bo to będzie niebezpieczne“. П. староста може и не має злого намѣренія при роздаванію запомоги, хиба добре, бо жалувавъ нѣгъ пошкодованыхъ, що не трепали за грбши до Турки. Но добре то каже нѣмота: „das zu ist auch bei ehrlich gefährlich“. Такоже непотрѣбно п. староста по затѣ грошъ, що були бѣї высохихъ властей призначеній на запомогу, якъ вже тыхъ не стало, ѿвбій грошъ роздававъ. П. И. Пасѣчинський знає, кому п. староста вже нѣбѣ свои власні грошъ роздававъ. Тажъ чуємо неразъ, що платня п. к. урядникамъ не єсть занадто велика, длятого роздавати хотійбы по одному рињскому — въ буджетѣ люку робити. П. староста роздававъ по одному рињскому може яко милостиню въ намѣренію, що були бѣї вищихъ властей призначеній на запомогу, якъ вже тыхъ не стало, ѿвбій грошъ роздававъ. П. И. Пасѣчинський знає, кому п. староста вже нѣбѣ свои власні грошъ роздававъ. Тажъ чуємо неразъ, що платня п. к. урядникамъ не єсть занадто велика, длятого роздавати хотійбы по одному рињскому — въ буджетѣ люку робити. П. староста роздававъ по одному рињскому може яко милостиню въ намѣренію, що були бѣї вищихъ властей призначеній на запомогу, якъ вже тыхъ не стало, ѿвбій грошъ роздававъ. П. И. Пасѣчинський знає, кому п. староста вже нѣбѣ свои власні грошъ роздававъ. Тажъ чуємо неразъ, що платня п. к. урядникамъ не єсть занадто велика, длятого роздавати хотійбы по одному рињскому — въ буджетѣ люку робити. П. староста роздававъ по одному рињскому може яко милостиню въ намѣренію, що були бѣї вищихъ властей призначеній на запомогу, якъ вже тыхъ не стало, ѿвбій грошъ роздававъ. П. И. Пасѣчинський знає, кому п. староста вже нѣбѣ свои власні грошъ роздававъ. Тажъ чуємо неразъ, що платня п. к. урядникамъ не єсть занадто велика, длятого роздавати хотійбы по одному рињскому — въ буджетѣ люку робити. П. староста роздававъ по одному рињскому може яко милостиню въ намѣренію, що були бѣї вищихъ властей призначеній на запомогу, якъ вже тыхъ не стало, ѿвбій грошъ роздававъ. П. И. Пасѣчинський знає, кому п. староста вже нѣбѣ свои власні грошъ роздававъ. Тажъ чуємо неразъ, що платня п. к. урядникамъ не єсть занадто велика, длятого роздавати хотійбы по одному рињскому — въ буджетѣ люку робити. П. староста роздававъ по одному рињскому може яко милостиню въ намѣренію, що були бѣї вищихъ властей призначеній на запомогу, якъ вже тыхъ не стало, ѿвбій грошъ роздававъ. П. И. Пасѣчинський знає, кому п. староста вже нѣбѣ свои власні грошъ роздававъ. Тажъ чуємо неразъ, що платня п. к. урядникамъ не єсть занадто велика, длятого роздавати хотійбы по одному рињскому — въ буджетѣ люку робити. П. староста роздававъ по одному рињскому може яко милостиню въ намѣренію, що були бѣї вищихъ властей призначеній на запомогу, якъ вже тыхъ не стало, ѿвбій грошъ роздававъ. П. И. Пасѣчинський знає, кому п. староста вже нѣбѣ свои власні грошъ роздававъ. Тажъ чуємо неразъ, що платня п. к. урядникамъ не єсть занадто велика, длятого роздавати хотійбы по одному рињскому — въ буджетѣ люку робити. П. староста роздававъ по одному рињскому може яко милостиню въ намѣренію, що були бѣї вищихъ властей призначеній на запомогу, якъ вже тыхъ не стало, ѿвбій грошъ роздававъ. П. И. Пасѣчинський знає, кому п. староста вже нѣбѣ свои власні грошъ роздававъ. Тажъ чуємо неразъ, що платня п. к. урядникамъ не єсть занадто велика, длятого роздавати хотійбы по одному рињскому — въ буджетѣ люку робити. П. староста роздававъ по одному рињскому може яко милостиню въ намѣренію, що були бѣї вищихъ властей призначеній на запомогу, якъ вже тыхъ не стало, ѿвбій грошъ роздававъ. П. И. Пасѣчинський знає, кому п. староста вже нѣбѣ свои власні грошъ роздававъ. Тажъ чуємо неразъ, що платня п. к. урядникамъ не єсть занадто велика, длятого роздавати хотійбы по одному рињскому — въ буджетѣ люку робити. П. староста роздававъ по одному рињскому може яко милостиню въ намѣренію, що були бѣї вищихъ властей призначеній на запомогу, якъ вже тыхъ не стало, ѿвбій грошъ роздававъ. П. И. Пасѣчинський знає, кому п. староста вже нѣбѣ свои власні грошъ роздававъ. Тажъ чуємо неразъ, що платня п. к. урядникамъ не єсть занадто велика, длятого роздавати хотійбы по одному рињскому — въ буджетѣ люку робити. П. староста роздававъ по одному рињскому може яко милостиню въ намѣренію, що були бѣї вищихъ властей призначеній на запомогу, якъ вже тыхъ не стало, ѿвбій грошъ роздававъ. П. И. Пасѣчинський знає, кому п. староста вже нѣбѣ свои власні грошъ роздававъ. Тажъ чуємо неразъ, що платня п. к. урядникамъ не єсть занадто велика, длятого роздавати хотійбы по одному рињскому — въ буджетѣ люку робити. П. староста роздававъ по одному рињскому може яко милостиню въ намѣренію, що були бѣї вищихъ властей призначеній на запомогу, якъ вже тыхъ не стало, ѿвбій грошъ роздававъ. П. И. Пасѣчинський знає, кому п. староста вже нѣбѣ свои власні грошъ роздававъ. Тажъ чуємо неразъ, що платня п. к. урядникамъ не єсть занадто велика, длятого роздавати хотійбы по одному рињскому — въ буджетѣ люку робити. П. староста роздававъ по одному рињскому може яко милостиню въ намѣренію, що були бѣї вищихъ властей призначеній на запомогу, якъ вже тыхъ не стало, ѿвбій грошъ роздававъ. П. И. Пасѣчинський знає, кому п. староста вже нѣбѣ свои власні грошъ роздававъ. Тажъ чуємо неразъ, що платня п. к. урядникамъ не єсть занадто велика, длятого роздавати хотійбы по одному рињскому — въ буджетѣ люку робити. П. староста роздававъ по одному рињскому може яко милостиню въ намѣренію, що були бѣї вищихъ властей призначеній на запомогу, якъ вже тыхъ не стало,

гуючи більшого накладу капіталів. — До по-
следніх можна зачілити будову желязниць зъ
Стрий до Мукача, котрої кошти мають бути
покриті часткою через скарб долітавській, ча-
сткою же через кафу угороку.

(Від справи сполучення галицьких желязниць
зъ угороком) мало угороке правительство зроби-
ти австрійському предложение, після котрого за-
радь желязниць "угорко-галицкої" мавши въ що

до часті угорокон перейти въ руки правительства
австрійского, котре въ замѣну за то малобі
дати цѣлу лінію Стрий-Мукача Уграмъ. — Не
знати що яке становище займе въ той справѣ
правительство Долітавії, припускають однакож,
що предложение не прійме и буде обставати за от-
дельними зарядами.

(Документ наші про выборы до сойму кра-
инського), котрого складъ після переведенія выбо-
ровъ зъ курії сельської заповѣдався для Словен-
ціївъ дуже користно, мусимо доповісти сумно
для Словенціївъ вѣстю, що зъ курії більшої по-
слости вийшли самі Нѣмцѣ-ліберали. — Сго-
ронництво Гогенгаупта, котре мало въ той курії
значній шансъ за собою, предложило либераламъ
компромисъ, либерали однакож числячи на поб-
уду, компромису не прійняли и станули до борбы,
въ котрой перепавъ навѣтъ дотеперійшій марша-
локъ краєвый гр. Турнъ. Противъ выборовъ внес-
или Словенції протестъ и позаякъ число голосівъ,
що перехилило важку побѣду въ користь либе-
ральнихъ кандидатовъ дуже незначне, то сподѣ-
яються гдяекъ выборы уневажити.

(Міністерство торговли) вдало недавно
розпорядженіе във конную до закона о екзекуції
на імені урядниківъ. — Розпорядженіе згадане
мас на цѣлі унормованіе одностайного поступу-
ванія въ застосуванію до урядниківъ почти и та-
леграфівъ и обоймає только принципъ що до ма-
нипуляції и бухгалтеричного трактування про-
шенія екзекуційнихъ. Загальнаго значенія есть ту-
мимо постанова, що если каса получить ухвали
судовъ въ кондиктами на ту саму пенсію для
колькохъ осбъ рвночасно — то всѣ той вѣри-
телей мають однаково право, и для того можуть
жадати, щоби претенсія кожного зъ нихъ рвно-
часно зъ другими буде заслухана. Съ той рвно-
часно вѣтъ въ одній часъ до каси наспів-
шихъ претенсій, пдые дальша постанова, що
квота громіза, котре маєся оттягнута зъ пенсії
урядника (Abzugsnote) не ділиться помежи пооди-
нокихъ вѣрителевъ въ рвночаснихъ частахъ, только
въ отношеніи до ихъ претенсій. — Зъ пенсії
стягаються — если сторони що іншого осбъ не
вымовили — напередъ кошта судовъ, оттакъ от-
сотки, а на конец приходить до заплати капі-
талу. Если урядникъ есть въ чинній службѣ, то
може вѣртель пропадти екзекуцію лишь на "пен-
сію" (Gehalt), а всѣ додатки актибалій и квін-
квії не можуть бути предметомъ екзекуції.

(Від сойму країно-австрійському) дала при-
чину до острого виступленія пословъ противъ
правительства двокуся надъ заведеньемъ для
примусовихъ роботъ, — котре має основатися
коштомъ краю. — На послѣдній сесії бгославъ
соймъ предложение внесене въ той ваглдѣ че-
резъ видѣтъ краевого наповторю вѣдлови кра-
евому и препоручивъ томужъ, щоби съ прави-
тельствомъ що до виїнагородженія зъ фондомъ
державнихъ коштівъ удержанія и прокормленія
умѣщованыхъ въ заведенію людій, принадлежныхъ
до іншихъ провінцій. — Міністерство фінан-
совъ залило въ розпорядженію зъ днія 28 мая
1883, що зъ вѣтъ на станії фінансовъ не може
прихилитися до жаданія сойму. — Правительство
єсть готове приготовити предложение що до виї-
нагородженія коштівъ удержанія несприналежнихъ,
заявило однакожъ, що ограничения котре мѣстито
въ поодинокихъ законахъ зъ домахъ для прям-
сової роботи, після котрого только осбъ при-
належний до вишної Австрії можуть бути отда-
ній до дому прям. роботи — мусить бути знесене.
— Згадане розпорядженіе міністра скарбу ста-
новило на одній зъ послѣдніхъ заѣданій сойму
субститутъ дуже працястной дебаты, въ котрой
намѣстникъ бр. Понснгеръ боронивъ правитель-
ства противъ інспектівъ справоздателя Гранича,
іль и другихъ пословъ. Въ внесенихъ референта, —
котрой съхваливъ, прїмає репрезентації
краю зъ величимъ сожаленіемъ до вѣдомості єт-
и повѣдь правительства, становить що супротивъ
їтмовленія помочи єтъ правительствуъ мусить краї
занехати будову дому прямусової роботи, препо-
лучає вѣдлови краевому звінену зъ днімъ 30
червня 1884 р. существоюго заведенія и робить
правительство за всѣ наслѣдки отвѣтчальны. —
Резолюція, внесена комісією адміністративною
въ вгаданій соймъ въ справѣ осентралізації
желязниць висказує гадку, що децентралізація
становить атентатъ на інтереси Вѣдня и здрад-
жує тенденції, котрі можуть статися небезпеч-
ними для державы. — Резолюція кончито про-
тестомъ сойму.

(Narodni Listy) помѣстили недавно горячу
іттову до Чехівъ въ котрой заклинають народъ,
щоби не користати зъ улекшень, які признає
новелі школи. — Органъ молодихъ Чехівъ
має надѣю, що сельский народъ не подбиме на
ітчину оружія, котре ему новелі школи дала
въ руки.

(Від виконаню закона о інспекторахъ фабри-
чизь), що получавъ санкцію цѣсарку, имено-
вано міністеріяльного совѣтника др. Мічкеру
центральнимъ інспекторомъ.

ЗАГРАНІЦІЯ.

Росія. Обов'я царство мають післявомъ єт-
вѣдти Лондонъ. Царіца остане на якісъ часъ
въ Англії, а царь удастися до Емсъ, где мабуть

побачится зъ цѣсаремъ ім'ємъ. Въ Гаштайнѣ
послѣднє післявомъ зъздѣ въ обохъ сихъ монархівъ
єтъ цѣсаремъ австрійскимъ. — Зъ Петербурга
доносять, що наслѣдникомъ бр. п. Альбединського,
генераль-губернаторомъ варшавськимъ, має бути
іменованій дотеперійшій генераль-губернаторъ
одескій Гурко, а на мѣсце ген. Гурка має прїйти
до Одеси ген. Криденеръ.

Франція. Щѣлъ французка експедиція до
Тонкіну складається зъ 3,500 людей французкої
правильної армії, 1000 анатіківъ тирадлеровъ
(стрѣльцівъ) и колькохъ компаній маринарської
пехоти. Експедиція прибуде найдальше за 14
днівъ на мѣсце. Тымчасомъ дослать, що єзр-
ванию втощенію Франції зъ Хінамі не може бути
на тепер бесѣдъ, а зъ Тонкіну нема ін'якихъ
непокоячихъ вѣтей. — На островѣ Мадагаскарѣ
(недалеко вісідного побережя центральної Афри-
ки), бересь Франція такожъ дуже енергично до-
бла. Вправдѣ не обходится тамъ, таакъ само якъ
и въ Тонкінѣ, безъ перепонъ зъ сторони зави-
стию Англії, котра пошире Госаєвъ Мадага-
скарськихъ, але Франція въслала ультиматумъ, а
коти єзр-ультиматумъ єткінено, оголосивъ началь-
никъ французкої ескадри, адміраль Шієръ въ
Таматаве, головномъ мѣстѣ Гавасобъ, стань об-
логи и збомбардувавъ колько мѣстъ.

Італія. „Лiberalітъ“ італійскій журналъ

обговорюють парискій обходини смерти Гарібаль-
діого и прихильній для Італії демонстрації, котрій
при єї случайності мали мѣсце, по часті холо-
дно, а по часті навѣтъ неприхильно и жорстоко.
„Opinione“, органъ тенерійшого італійского пра-
вительства, котре, якъ звѣстно, узнало за потребне
зробити зъ Італії прихвостеніи бисмарківського
„потрійного“ союза, — констатує „сумній“ фактъ,
що гдяекъ італійскій патріотъ лучаться ста фран-
цузкими „радикалами“; французкій радикализмъ
втигло Італію въ пессімо та въ нещасті. Одна
жко усюкоює правительственный органъ тымъ,
що се все лиши дѣло колькохъ честілюбивихъ та
легкомисленнихъ сангвініківъ, а що прочі весь
народъ італійській солидаризується зъ політикою
правительства. Італія, каже дальше, хоче жити
въ мирѣ зъ Францією, однакожъ не може отрыва-
тися відъ державъ середньої Європы, со черезъ
се наразилъ на небезпечніство своїхъ спокой, а
безъ спокой не могла покончить зъ організа-
цією своєї мілітарної сили; Італія мусить ша-
нувати трактаты и умовы.

Іспанія. Въ Хересь скончався власне про-
цесь іспанськихъ революціонеровъ, котрій заяв-
или були въ Іспанії звѣтне тайне товариство
„Чорної руки“ (тапо пегта). Съмокъ обжалова-
ніхъ засуджено на смерть, а осмокъ на дожи-
ненію тюруму.

Туреччина. Въ Албанії не можуть собою
войска турецкія дати ради съ повстанцами; важне
се тымъ бльше, що всѣ племена албанські, мо-
гамедане, православні и католики лучаться про-
тивъ Турції. Вправдѣ радабы Порта успокояти
Европу, що повстане вже на укінченію, що ход-
ить ту лише о невеликій розрухи, але о сѣмъ
конці доси ін'чого не чуті. За те чути о побѣдахъ,
отнесеныхъ повстанцами надъ турецкими войсками та о томъ, що Албанії хотять
просити Австрію о інтервенцію. — Въ Ал-
банії и въ Армении чується о вѣчныхъ розрухахъ,
Болгарія и т. зв. вѣхдна Румелія (полуднева
Болгарія) вже майже лиши номінально числяться
до іншихъ провінцій. — Міністерство фінан-
совъ залило въ розпорядженію зъ днія 28 мая
1883, що зъ вѣтъ на станії фінансовъ не може
прихилитися до жаданія сойму. — Правительство
єсть готове приготовити предложение що до виї-
нагородженія коштівъ удержанія несприналежнихъ,
заявило однакожъ, що ограничения котре мѣстито
въ поодинокихъ законахъ зъ домахъ для прям-
сової роботи, після котрого только осбъ при-
належний до вишної Австрії можуть бути отда-
ній до дому прям. роботи — мусить бути знесене.
— Згадане розпорядженіе міністра скарбу ста-
новило на одній зъ послѣдніхъ заѣданій сойму
субститутъ дуже працястной дебаты, въ котрой
намѣстникъ бр. Понснгеръ боронивъ правитель-
ства противъ інспектівъ справоздателя Гранича,
іль и другихъ пословъ. Въ внесенихъ референта, —
котрой съхваливъ, прїмає репрезентації
краю зъ величимъ сожаленіемъ до вѣдомості єт-
и повѣдь правительства, становить що супротивъ
їтмовленія помочи єтъ правительствуъ мусить краї
занехати будову дому прямусової роботи, препо-
лучає вѣдлови краевому звінену зъ днімъ 30
червня 1884 р. существоюго заведенія и робить
правительство за всѣ наслѣдки отвѣтчальны. —
Резолюція, внесена комісією адміністративною
въ вгаданій соймъ въ справѣ осентралізації
желязниць висказує гадку, що децентралізація
становить атентатъ на інтереси Вѣдня и здрад-
жує тенденції, котрі можуть статися небезпеч-
ними для державы. — Резолюція кончито про-
тестомъ сойму.

— Зъ Богогородцемъ доносять: „Насть навѣстила
бспа вже другимъ наворотомъ сего року. Школы
замкнено ажъ до нового шкільного року. — Вы-
боры отбулися у насъ звѣсмъ въ такій способъ,
якъ въ вѣхъ іричокъ округахъ въборчихъ, де
противъ нашого кандидата виступавъ kandydat
народowy, т. е. при помочи новагъ урядовихъ,
жандармівъ, жідовськихъ факторовъ, ковбасъ, дре-
гльвъ и горбкі. Подчасъ въборовъ зложивъ
одинъ честный въборецъ зъ Гвоздя на столь не-
редь комісію 5 зр., котримъ єго підкупили успі-
лано, а по въборахъ заграла п. послови (стар-
остѣ Лукасевичи) жідовська музика, — при-
чмъ, жаль сказати, Хрун побіши въ танець.“

— „Новы Проломъ“ мѣстить єтъ часу до часу
ін'їв-дотей фейлетони якось Bodaka-Muziki, —
котрій въ небувалій доси мѣжъ рускими часо-
писями способъ шкалю кого попаде, хочбы и
найзазлуженійшого Русина. Здається, що п. редак-
торъ „Нов. Проломъ“ только на те и дає новахъ
ін'їв-патріотівъ відъ въборівъ до сойму, въ
округахъ пітерп'ївшихъ єтъ въливу рѣкъ, агі-
таторы купували голоси далеко дешевівшіе, якъ
въ округахъ не пітерп'ївшихъ. Зъ субвенції, у-
дѣленої на поратоване пітерп'ївшихъ, поївти
достали такъ мало, що мусѣли то, що дѣстали
іко запомогу на нужду, отдать съ процентомъ
на закупино образа Матейки... Намъ отже здається,
що несвѣтно було накладати на поївти „патрі-
отичній“ тягар; пп. магнати нехай самі зложати
въ висьше показаний способъ потрібну суму,
если хотятъ, щоби дѣло ихъ славного майстра
остало въ краю... Отєа наша цира рада.

— Зъ Богословомъ доносять: „Насть навѣстила
бспа вже другимъ наворотомъ сего року. Школы
замкнено ажъ до нового шкільного року, — якъ се бувас у
полекшненіе народної нужди, — якъ се бувас у
іншихъ народобъ. Магнатамъ нашимъ луцило
еще навѣтъ скористати зъ той нужди, бо, якъ
свѣдчать справозданія зъ въборовъ до сойму, въ
округахъ пітерп'ївшихъ єтъ въливу рѣкъ, агі-
таторы купували голоси далеко дешевівшіе, якъ
въ округахъ не пітерп'ївшихъ. Зъ субвенції, у-
дѣленої на поратоване пітерп'ївшихъ, поївти
достали такъ мало, що мусѣли то, що дѣстали
іко запомогу на нужду, отдать съ процентомъ
на закупино образа Матейки... Намъ отже здається,
що несвѣтно було накладати на поївти „патрі-
отичній“ тягар; пп. магнати нехай самі зложати
въ висьше показаний способъ потрібну суму,
если хотятъ, щоби дѣло ихъ славного майстра
остало въ краю... Отєа наша цира рада.

— Зъ Sunderland (въ Англії) доносять о стра-
шенній катакстрофѣ. Въ театрѣ устроено для дѣ-
тей магнатичне представленіе, въ котрому взяло у-
часті колькохъ дрбныхъ недолгівъ, розмѣ-
щенихъ въ рѣжихъ частяхъ театру. Під часъ
представлення почало зъ сценъ кидати мѣжъ дѣтей
на партерѣ рѣжій забавки. Коли се дѣти на га-
лерії побачили, позривались зъ мѣсць и почали
себи бгчили на дѣль; кажуть єще, що кгось мѣжъ
дѣтей (на галерії) кликнувъ, що котре збжити
найборше на дѣль, се дѣстане хорошу нагороду.
Галерія була биткомъ набита дѣтими, зъ галерії
проводили на дѣль обширній и вигодній сходи, а
при конці сходівъ стояли отворомъ великій дверѣ
до сїней. Кто — коли и якъ, годъ довѣдатися
— прієръ въ часті сї дверѣ, або може и ол-
чайно примкнулисѧ. На галерії не було н

толкувати, що — якъ ми вже сказали — сходи були вигодній і обширній. Переслухано вже множство свідків, але годі чогось певного доведеться.

— Ромульсько-православне куріозумъ. Урядова „Сгенивіцер Ztg.“ помістила недавно едініть судовий, оголошуючій ліквідацію господарства сельського, оціненого судово на 513 зл. — Ліквідація буде на річку греко-орієнタルного фонду релігійного, которому властитель згаданого господарства не заплативъ долгу въ загальній сумі: трицяті та осьми крейдеровъ.. Кошта процесу обчислений на 14 зл. 30 кр. — Fiat justitia, regeat mundus.

— Замордованіє двохъ жидівъ. Торговельника зъ Рожнатова, Герша Дайтшера, замордували на дозрѣ до Ізяїївихъ заробітківъ Яцко Ніколюкъ, удаливши єго колікъ разбівъ каменемъ въ голову. — Того самого дня однієї селянинъ мазуръ зъ повѣта хшанівського убивъ такожъ на дорозѣ ударами жілза въ голову торговельника зъ Тшебінѣ, Шильому Габерману. Оба убійники суть вже въ рукахъ судовъ.

— Тиса-Есляська справа о замордованіє Естеры Шольмоши Жидамъ въ ціляхъ релігійнихъ, — справа, котра такъ довго волоклась, має власне тепер окончиться розірваною передъ судомъ присяжнихъ. Справа ся була причиною найріжнійшихъ поголосокъ, а всяки часописи обговорювали єї після ставання, або — що правдою добійши — після жидовськихъ грошей. Ріжній докторъ, австрійський і заграницький, забирали въ єї справѣ голову, а оречена ихъ неразъ такъ суперечить, що часто зовсімъ не знали, що єо всімъ тімъ думати. Колікъ разы чуті було, що слідство не викрило нічого обтяжаючого та що до розправи не прийде; то зновъ оповѣдали где якъ часописи, що всі обтяжаючі звінання вимушеніо (?) на євдакахъ силою, — тортурами (!). Не обійшлося і безъ того, що такій газетії вислугачъ жидовський, якъ віденський „Tagblatt“, називали цілу справу антисемітською „геною“, викликаною въ ціли подбурювання на жидівъ безъ найменшої фактичної підстави, — твердачи заразомъ, що мордованіє христіанії живими въ ціляхъ релігійнихъ есть єдино въдумка злословівъ противниківъ жидівъ, та що ін'якъ приписи живамъ не наказують бажати христіанської крові. Зъ другої сторони однакож указувано на звѣтний решбовскій процесъ, закінчений недавно засудженіемъ обжалованыхъ. Тычакомъ донѣсъ телеграфъ, що слідство скінчено і що послѣдна розправа розінчилась 19 с. м., т. с. вчера, а пынъ маємо уже коротке телеграфичне справоданье зъ початку розірванія. До Нігерії, где розправа переведовится, наспіні численній кореспонденти газетъ въ многій європії. Всіхъ обжалованыхъ єсть 15, — самі жиди; боронити ихъ буде въ адво-катовъ. Свідківъ має бути переслуханихъ 138. Доносять, що міжъ людностю замѣтне досить сильне взбуреніе, тожъ зарекоміровано войско і жандармовъ, а начальникъ міста оголосивъ отозву до мешканцівъ, въ котрой просить спокійно заховуватись під часъ процесу. Оборонці мали постаратись сими дніми о реченахъ ріжніхъ медичинальнихъ знаменитостей, котрі вишли въ ко-ристівомъ для обжалованыхъ жидівъ дусей. — По-бтчтаню акту обжалованія и по промовѣ державного прокуратора, переслухано якъ першого свідка матірь Естеры, всіхъ обжалованыхъ, а вконець головного свідка (котрій черезъ дѣрку бтть ключа въ дверяхъ божницї бачивъ, якъ мордовано Естеру), 14-літнього Морица Шарфа, сына одного зъ головныхъ обжалованыхъ. Всі обжалованії вишились; Мориц Шарф переслухано $\frac{3}{4}$ години. Позалікъ жиди, щоби утромати убійство въ тайбѣ, где заподіли тѣло убитої Естеры і підсунули натомість судову тѣло вишиї дѣвчини, приbrane въ одѣжі Естеры, — тѣло, котре нарочно зъ гробу викопали, — тожъ окрімъ процесу о замордованії, буде рівно-часно переведовитись процесъ о введенії суду въ ошибку черезъ підсуненіе трупа.

— Кр. пралатовъ Столловскому дуже не пощастилося спростовуваньемъ, якъ сими дніми надобіяла польській часописи „Strażnica“, зъ котрої мы не-давно навели гдєякъ не надто підхлбці даты зъ біографії кр. Столловскаго. Однакож поміжо світого запевнюванія кр. пралати въ згаданому „спростовувані“ що вѣй на него киданій „клевети“ неправдиві, поддавала „Стражница“ до его спро-стовуванія такій примѣтки, що дѣйстиво читаючому приходить на умъ слова св. письма: посідѣ-ная горшава первыхъ. При конці додає „Стра-

жница“ отъ якї щирі слова: Здаєз, що тепер не позб oats кр. пралатови нѣчого іншого до ви-бору, якъ видати намъ процесъ о образу чести, або виності чимъ швидше hen daleko, кеду інші грекі сіека. Показуєз, що правду каже припо-вѣдка, заказуючіа пхати нальцѣ помежи... шильты „Стражница“, та викликувати вовка зъ лѣса.

— За то не тратигъ кр. пралатъ бодай въ своїй „Pszczole“ концепту. Въ 12 днівъ ч. читаемъ, що „господарѣ“ (Мазури), бажаючі переселитись до вісімднії Галичини, нѣмъ найдутъ на закупно землю, можуть отримати на одинъ рокъ по 2 морги землї за дармо; где и у кого, скаже кр. Столловскій въ Куликовѣ. Отже будемъ може вже незадовгові свідківъ не-абы -якої колонізаційної акції въ ціли заселенія Руси Мазурами... Кобы лишь не толі слідства та доходженія латинської концепторії...

— Границу річку Попрадъ (міжъ Галичиною а Угорщиною) зарыблено д. 10 мая с. р. на рибкомъ лосося (13.410 штукъ). Въ день зарыбленія на-сіло 10 телеграмъ зъ цілонъ Австрої, а одна зъ Берлина. Икry удіблило німецькое товариство рибаківъ, а самимъ зарыбленіемъ займались кра-ківськіе та угорськіе товариства рибаківъ.

Вѣсти спархіяльни

З А Епархії Львівської.

Декрети увімкненія бтъ испыту конкурсного получили оо.: Іоанъ Залузіцкій, Юл. Рожанковскій зъ Ольховця, Володим. Багриновичъ зъ Вишнівчика, Іоанъ Михалевичъ зъ Лебовець, Тим. Іван-сикъ зъ Семигінова, Леонт. Шеферъ, Мих. Ко-блапський, Гавр. Боднаръ, Кир. Лукасевичъ, Меч. Авдіївичъ, Орестъ Держко, Теран. Котовичъ.

Отпустку для портоганії здоровія полу-чили оо.: 1) Ант. Хрушевскій зъ Сурианівки на 6 недѣль; 2) І. Чмола зъ Улашковець на 14 днівъ; 3) Володим. Голіннатый зъ Хоросна на 5 нед.; 4) Кар. Федоровскій зъ Завадя на мѣ-сяць; 5) Іос. Чемеринський зъ Яблонова на 2 мѣс.; 6) Філар. Недельский зъ Сернокъ на 6 нед.; 7) Ілар. Валявікій зъ Тейсарова на 6 нед.; 8) Ви-кторъ Чернявський зъ Пониковъ на 8 нед.; 9) Порф. Бажанівський зъ Сорокъ на 9 недѣль.

Въ пропозицію на Ярославичъ, дек. збо-рівського принятій оо. 1. Іоанъ Івановичъ зъ Ну-ща; 2. Діон. Хромовскій зъ Урлева; 3. Діон. Елісеевичъ зъ Гарбузовъ; послѣ въ списії: 4) Корн. Монцівовичъ зъ Вертельки; 5. Іос. Сподар-чикъ зъ Лютовівськъ и 6. Іоанъ Жегаловичъ зъ Завадича.

Презенты получили оо.: 1. Алекс. Батогъ на Дроговиже; 2) Єм. Дольницкій на Ріпнівъ; 3) Ант. Білинкевичъ на Глибоку; 4) Володим. Филиповскій на Бенківцѣ; 5) Мих. Руденьський на Баню брезовську; 6) Корн. Скоморовскій на Сливи.

До кан. інституції завѣзованій оо.: 1. Євст. Цурковскій на Настасівъ, 2. Фавстъ Гаврило на Лоню.

Президія намѣстництва годиться на кан. інституцію оо. 1. Ром. Левицкого на Турку; 2. Алекс. Мудрика на Баківцѣ; 3) Іоана Кончевича на Розгадівці.

Митрополича консисторія вставляє до прес. намѣстн. о згоду на кан. інституцію о. Іоана Прядзевіча на Берини.

Душнастyrskій посади получили оо.: 1. Володим. Каравацькій завѣдательство Миловець, дек. скальского; 2. Іоанъ Павлусевичъ завѣдательство въ Протесахъ; 3. Юл. Твардівичъ завѣдательство въ Новосілкахъ заг.

На конкурсъ розписаній: I. пар. Дмитре, дек. цирецького, над. прив. речиціє до 9 серпня 1883; II. пар. Пікуловичъ съ прил. Бор-шовиць, Пруди, дек. львівсько-загородокого, над. прив. речиціє до 9 серпня 1883.

Введеній въ душнастyrskій посади оо.: 1. Мих. Баранчъ въ завѣдательство Петликовець; 2. Іоанъ Венгриновичъ въ завѣдат. Маркови.

— На фондъ стипендійній імені Вол. Барвінського зъ „Безтаканіє сплатаніє“ 2 зл. 56 кр., — разомъ съ попередними 505 зл. 75 кр.

— На памятникъ б. п. Володимира Барвінського збрало під часъ весілля о. Василя Калитовскаго съ п. Евгенією Гамораківною въ Топорівціахъ дружини-дѣвичцѣ, Анна Гаморакъ і Михалина Яницка, 23 зл. 25 кр., — разомъ съ попередними 1058 зл. 28 кр.

ПОХОДЪ СОБІСКОГО
підъ Вѣдень р. 1683.
Написавъ Стефанъ Качала.
Цѣна 20 кр.
Достати можна въ адми-
ністрації „Дѣла“.

„ВЪ ОБОРОНѢ ЧЕСТИ“,
появѣ Г. Раймунда въ
трехъ частяхъ. Цѣна 2 зл.
50 кр., съ пересылкою 2 зл.
70 кр. (Півѣтъ таїсто стоять
въ оригіналѣ німецькому 8
зр. 40 кр.)

Достати можна въ Адми-
ністрації „Дѣла“.

съ глубокимъ поважаніемъ

Іванъ и синъ Антоній Серафінъ

въ Калуші (почта і станиця жільниць),

надѣлена срѣбнимъ медалемъ заслуги і листомъ по-
хвалюючимъ на виставѣ рѣльничої, якъ такожъ призна-
ніемъ на виставѣ тов. ім. Качковскаго въ Коломыші
(якъ се посідѣчали і часописи), посідѣа на складѣ
ГОТОВІ ДЗВОНИ і вирабляє якъ найскоріше підъ при-
ступними умовами дзвоны въ сліянії ваги і об'єму,
ручаючи за тревалость матеріалу і гармонійний звукъ.

Виреп. і Всеч. оо. приходниківъ упрашають о
ласкавій замовленії, котрі вишиваніють якъ пайточній

дзвонъ

(17—36) Іванъ и синъ Антоній Серафінъ.

— Жертви на руску бурсу въ Тернополі вилыну-
вши въ мѣсяці маю 1883: 1) Доплати за питом-
цьвъ Бурсу 382 зл. 50 кр.; 2) Пр. о. Іос. Ви-
тошинський якъ членъ зл. 50 кр.; 3) Банкъ
рустикальный 60 зл.; 4) п. Павло Петрицкій зо-
бранихъ у мѣщантівъ копичинецькіхъ въ часъ уве-
селенія 2 зл. 26 кр.; 5) Продано одну брошуроу
„Проводній ідеї Шевченка“ 35 кр.; 6) Вп. дръ
Всеволодъ Свистунъ якъ членъ 1 зл.; 7) Звернено
наділтокъ 13 кр. — Отъ видѣлу Рускої Бурсы
въ Тернополі, дні 1 цвѣтъ 1883. Дръ Дучаковскій.

Товариство „Прозвѣта“

при зближаючихъ испыткахъ въ школахъ народныхъ, подає до вѣдомости Радъ школъпихъ, священиківъ, катихитъ, учителѣвъ і родичвъ, що книжки зъ пакладу товариства, призначенії Радою школкою на премії для учениківъ, кра-сно оправленії, можна набути въ канцелярії то-
вариства, улиця скарбковска ч. 2. по слѣдуючої

цінѣ:

Перекотиле	20 кр.
Ластівка	22 "
Добре роби добре буде	19 "
Розказы про силы природы	22 "
Оновленія о житію св. Бориса і Глеба	22 "
Повѣстки для дѣтей	27 "
Сестра	17 "
Байки	24 "
У пронастъ дорога ховзка	30 "
Зоря	24 "
Молитвиць народний	20 "
Історія Руси Ч. I.	27 "
Історія Руси Ч. II.	25 "
Історія Руси Ч. III.	30 "
Паша, душа въ господарствѣ	37 "
О користнії ужитку неужитківъ	24 "
Дѣ-що про здорове	22 "
Жате св. Кирила і Методія	24 "

Всякій замовленії висылають ся
скоро і точно.

ЗАЯВЛЕЊЕ
По причинѣ великого банкротства
Фабрики зигарівъ
à la ville de Genève
въ Женевѣ, въ Швейцарії, скільки
можности давати найлучшій зигарѣ
знай въ пѣльмъ свѣтѣ, понижено
зловини. Треба користати въ такъ рѣдко
зловини, щоби прйті до такъ хорошого зигара
Порука на 10 лѣтъ.

Списокъ зигарівъ:

5000 цилиндроў, зигарівъ кишневеськіхъ зъ ві-
льшого срѣбного никлю, регулюванії на муні-
ципалітеті, індивідуальній, універсалії, залік-
анії въ пѣльмъ свѣтѣ, первій 14 зл. — другій 14
2325 анкери въ 15 правдивими рубинами зъ
75 зл.